

Näringsdepartementet
Rättssekretariatet

**En anpassning av bestämmelserna om kontroll
av ekologisk produktion till EU:s nya förordning
om ekologisk produktion och märkning av
ekologiska produkter**

1 Behovet av lagstiftning

Inom EU finns ett gemensamt regelverk för ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter. Regleringen finns dels i rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91, här efter kallad den nuvarande EU-förordningen, och i tillämpningsförförordningarna till denna, dels i kommissionens förordning nr 889/2008 av den 5 september 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med avseende på ekologisk produktion, märkning och kontroll och dels i kommissionens förordning nr 1235/2008 av den 8 december 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 834/2007 vad gäller ordningen för import av ekologiska produkter från tredjeländer.

Den 30 maj 2018 antogs en ny förordning om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EG) nr 834/2007, fortsättningsvis kallad den nya EU-förordningen. Den nya EU-förordningen ersätter den nuvarande EU-förordningen och ska tillämpas fullt ut från och med den 1 januari 2021. Av den nya EU-förordningen framgår att kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter på flera områden. Kommissionen har under hösten 2018 påbörjat arbetet med sådana rättsakter och arbetet beräknas till största delen vara klart till sommaren 2020. Rättsakterna kommer bl.a. att ersätta förordning (EG) nr 889/2008 och förordning (EG) nr 1235/2008.

Den nya EU-förordningen innebär bl.a. att tillämpningsområdet för de ekologiska reglerna utvidgas till att omfatta ett bredare urval av produkter, så som t.ex. salt, kork och bivax. Genom de nya bestämmelserna stärks även kontrollsystemen. Förordningen innebär också att det införs ytterligare produktionsregler och ett nytt system för gruppcertifiering. De nya reglerna syftar till att garantera rättvis konkurrens för jordbrukare och aktörer, förebygga bedrägeri och illojala metoder, öka konsumenternas förtroende för ekologiska produkter och uppmuntra till hållbar utveckling av ekologisk produktion i EU.

I lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion finns bestämmelser som kompletterar den nuvarande EU-förordningen. Det finns även komplet-

terande bestämmelser i förordningen (2013:1059) om kontroll av ekologisk produktion, förordningen (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter och förordningen (2006:1165) om avgifter för offentlig kontroll av foder och animaliska biprodukter. Det finns med anledning av antagandet av den nya EU-förordningen behov av att se över de kompletterande bestämmelserna.

2 Den nya EU-förordningen

Den nya EU-förordningens syfte, tillämpningsområde och definitioner anges i förordningens första kapitel, artiklarna 1–3. Av kapitlet framgår att syftet med regelverket är att fastställa principer och regler för ekologisk produktion som gäller certifiering och användning av uppgifter om ekologisk produktion i märkning och marknadsföring såväl som regler för kontroller. Vidare följer att förordningen ska tillämpas på vissa produkter från jordbruk, inklusive vattenbruk och biodling, enligt förteckningen i bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och produkter som kommer från dessa produkter.

De produkter som omfattas är levande eller obearbetade jordbruksprodukter, inbegripet utsäde och annat växtförökningsmaterial, bearbetade jordbruksprodukter för livsmedelsändamål och foder. Förordningen ska även tillämpas på vissa andra produkter som är nära kopplade till jordbruk enligt en förteckning till förordningen. Kommissionen har befogenhet att lägga till ytterligare produkter eller ändra i tilläggen genom att anta delegerade akter om ändring av förteckningen. Endast produkter som är nära kopplade till jordbruksprodukterna ska dock kunna komma i fråga. Förordningen ska tillämpas på alla aktörer som ägnar sig åt verksamhet inom något led av produktionen, beredningen och distributionen av de produkter som förordningen omfattar.

Kapitel II, artiklarna 4–8, innehåller de mål och principer som ska gälla för ekologisk produktion. I kapitlet anges både allmänna principer för ekologisk produktion och specifika principer som ska gälla för jordbruk och vattenbruk, bearbetning av ekologiska livsmedel och bearbetning av ekologiskt foder.

I kapitel III, artiklarna 9–30, finns de produktionsregler som aktörerna ska följa vid ekologisk produktion. Kapitlet innehåller såväl allmänna produktionsregler som regler för omställning och produktspecifika regler. Det innehåller även regler om bl.a. förbud mot genmodifierade organismer, godkännande av vissa produkter och ämnen för användning i ekologisk produktion samt åtgärder vid misstanke om bristande efterlevnad av förordningsreglerna.

I kapitel IV, artiklarna 30–33, finns regler om märkning. Termer som avser ekologisk produktion och EU:s logotyp för ekologisk produktion får vid märkning, presentation och marknadsföring endast användas om produktionen uppfyller förordningens krav. I kapitlet finns även reglerat bl.a. hur stor andel av ingredienserna som ska vara ekologiska i sammansatta varor för att

få kallas ekologiska och att vissa insatsmedel som godkänts enligt reglerna i förordningen får märkas som tillåtna i ekologisk produktion.

Kapitel V, artiklarna 34–36, innehåller regler om certifiering. Ekologiska aktörer eller aktörsgrupper är skyldiga att anmäla sin verksamhet till behöriga myndigheter och låta den omfattas av kontroll. Om aktören eller aktörsgruppen blir godkänd tilldelas denna ett certifikat.

I kapitel VI, artiklarna 37–43, finns bestämmelser om offentlig kontroll och s.k. annan offentlig verksamhet. Reglerna i kapitlet gäller utöver de som fastställts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG, fortsättningsvis kallad den nya kontrollförordningen. Offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet ska utföras av behöriga myndigheter. Vissa uppgifter får, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, delegeras till kontrollorgan. Ett av villkoren är att det införs rutiner och förfaranden för tillsyn över kontrollorganen. Delegeringen kan tillfälligt eller permanent återkallas om kontrollorganet inte följer de krav som ställs upp. Åtgärder som kan vidtas om en aktör eller aktörsgrupp inte följer reglerna, eller om det finns misstanke om detta, är avlägsnande av märkning, marknadsföringsförbud, saluföringsförbud och indragning eller återkallelse av certifikat. I kapitel VII, artiklarna 44–49, finns regler om handel med tredjeländer, i kapitel VIII, artiklarna 50–53, finns allmänna bestämmelser och i kapitel IX, artiklarna 54–61, finns förfarande-, övergångs- och slutbestämmelser.

3 Nationell lagstiftning

3.1 Lagen om kontroll av ekologisk produktion

Lagen om kontroll av ekologisk produktion kompletterar den nuvarande EU-förordningen och tillhörande tillämpningsförfordningar. Lagen kompletterar även den nuvarande kontrollförfordningen, i de delar som gäller ekologisk produktion. I 2 § anges att kontrollen av ekologisk produktion ska utövas av Livsmedelsverket, Jordbruksverket, andra statliga myndigheter och kommunerna. Enligt 3 § första stycket får Livsmedelsverket och Jordbruksverket inom sina respektive ansvarsområden besluta att överlämna kontrolluppgifter och annan offentlig verksamhet till kontrollorgan. I 3 § andra stycket föreskrivs vissa begränsningar när det gäller vilka åtgärder som får överlämnas till kontrollorganen för att komma till rätta med bristande efterlevnad av regelverket.

Den som i strid med EU-förordningen inte anmäler sin verksamhet till en kontrollmyndighet ska betala en sanktionsavgift. Bestämmelser om detta finns i 19–25 §§. I 16–18 §§ finns bestämmelser om avgiftsbemyndiganden och i 26 § bemyndiganden bl.a. om att meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att offentliggöra uppgifter om ekologiska aktörer. I lagen finns vidare bestämmelser om kontrollmyndigheternas övriga skyldigheter, kontrollmyndigheternas befogenheter, förvaltningslagens tillämpning, Europeiska kommissionens och kontrollorganens rätt till upplysningar och tillträde samt överklagande av beslut.

3.2 Regeringsförfordningar om ekologisk produktion

I förordningen om kontroll av ekologisk produktion finns bestämmelser om behöriga myndigheter, kontrollmyndigheter, sanktionsavgifter och uppgiftsskyldighet samt bemyndigande att meddela föreskrifter.

I 1 § regleras vilka myndigheter som ska utföra de uppgifter som en behörig myndighet eller en medlemsstat har enligt EU-förordningarna. Livsmedelsverket är behörig myndighet i fråga om livsmedel. Jordbruksverket är behörig myndighet i fråga om produktion och hantering av jordbruks- och vattenbruksprodukter som inte är livsmedel och i fråga om produktion av insatsvaror för användning i ekologisk jordbruks- och vattenproduktion. Swedac är behörig myndighet när det gäller att godkänna kontrollorgan och

att utöva tillsyn över att de kontrollorgan som har godkänts uppfyller villkoren för godkännandet.

I 2–5 §§ anges vilka myndigheter som är ansvariga för att utöva kontroll av olika delar av den ekologiska produktionen. Bestämmelserna innebär att Livsmedelsverket, länsstyrelserna och kommunerna ska utöva kontroll av ekologisk produktion i fråga om livsmedel. Jordbruksverket ansvarar för kontroll i fråga om produktion och hantering av jordbruks- och vattenbruksprodukter som inte är livsmedel eller foder. Länsstyrelserna utövar kontroll av foderföretagen i primärproduktionen av foder, och Konsumentverket kontrollerar marknadsföringen av den ekologiska produktionen. Dessa myndigheter utgör således, inom sina respektive ansvarsområden, kontrollmyndigheterna i den mening som avses i EU-förordningarna.

I 7 § finns ett bemyndigande för Livsmedelsverket och Jordbruksverket att meddela föreskrifter om att kontrollorganen är skyldiga att ta ut avgifter för vissa uppgifter de utför. I förordningen om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter och förordningen om avgifter för offentlig kontroll av foder och animaliska biprodukter finns bemyndiganden för Livsmedelsverket och Jordbruksverket att meddela föreskrifter om skyldigheten att betala avgift för vissa uppgifter som myndigheterna utför.

4 Systemet för kontroll av ekologisk produktion

En ekologisk aktör ska, innan den släpper ut sina produkter på marknaden som ekologiska eller som produkter under omställning till ekologisk produktion, anmäla sin verksamhet för kontroll. Kontrollen ska utföras av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten. Dessa är i Sverige Livsmedelsverket och Jordbruksverket. De behöriga myndigheterna får överlämna kontrolluppgifter till kontrollorgan. Med kontrollorgan menas enligt artikel 3.56 i den nya EU-förordningen ett organ som är en separat juridisk person till vilken de behöriga myndigheterna har delegerat vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen eller vissa uppgifter med koppling till annan offentlig verksamhet eller ett organ som godkänts av kommissionen, eller av ett tredje land som erkänts av kommissionen, för att genomföra kontroller i tredjeländer avseende import av ekologiska produkter och produkter under omställning till unionen. I Sverige finns sex kontrollorgan. Livsmedelsverket har överlämnat kontrolluppgifter till samtliga kontrollorgan. Fyra av kontrollorganen har även fått kontrolluppgifter överlämnade från Jordbruksverket. Utöver Livsmedelsverket, Jordbruksverket och kontrollorganen utförs kontroller av ekologiska aktörerna även i vissa fall av länsstyrelserna, kommunerna och Konsumentverket enligt den ansvarsfördelning som framgår av förordningen om kontroll av ekologisk produktion.

5 Hänvisningar till de nya EU-förordningarna

Förslag: Hänvisningen i lagen om kontroll av ekologisk produktion till den nuvarande EU-förordningen och tillhörande tillämpningsförfordningar ska ersättas med en hänvisning till den nya EU-förordningen och de tillämpningsförfordningar som kompletterar den.

Skälen för förslaget

Enligt 1 § lagen om kontroll av ekologisk produktion kompletterar lagen den nuvarande EU-förordningen och tillämpningsförfordningarna till denna. Förfordningarna kommer att upphöra att gälla när den nya EU-förordningen träder i kraft. Hänvisningarna i lagen om kontroll av ekologisk produktion måste därför ändras så att dessa istället avser den nya EU-förordningen och de tillämpningsförfordningar som kompletterar den.

6 Jordbruksverket ska få kontrollera insamlingsystem för matavfall och märkning av vissa produkter och ämnen

Förslag: Jordbruksverket ska utöva kontroll över märkning av produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion.

Jordbruksverket ska även utöva kontroll över att villkoren följs i besluten om godkännande av insamlingsystem för komposterat och fermenterat matavfall som Jordbruksverket har fattat.

Skälen för förslaget

Enligt den nya EU-förordningen får kommissionen godkänna att vissa produkter och ämnen används i ekologisk produktion för vissa angivna ändamål, bl.a. som verksamma ämnen i växtskyddsmedel och som gödselmedel, näringsämnen och jordförbättringsmedel (artikel 24.1a och 1b). Godkännandet sker genom genomförandeakter, i vilka kommissionen får föreskriva krav på sammansättning och villkor för användningen (artikel 24.9). Genom förordningen införs även nya regler om att produkter och ämnen som godkänts för de ovan angivna ändamålen får märkas med att de är tillåtna i ekologisk produktion (artikel 31).

Även den nuvarande EU-förordningen innehåller regler om att kommissionen får godkänna vissa produkter och ämnen, däribland gödselmedel, för användning i ekologisk produktion. En typ av gödselmedel som enligt gällande EU-regler är godkänd att använda i ekologisk produktion är gödselmedel som består av en komposterad eller fermenterad blandning av vegetabiliskt och animaliskt hushållsavfall som producerats genom ett slutet och övervakat insamlingsystem som godtagits av medlemsstaten (bilaga I till förordning (EG) nr 889/2008). Vegetabiliskt och animaliskt hushållsavfall enligt EU-förordningen kan i svensk rätt likställas med matavfall. Med matavfall menas biologiskt nedbrytbart avfall som består av livsmedel eller som uppstår i samband med hantering av livsmedel (3 § avfallsförordningen (2011:927)). Matavfallet kan komma från restauranger, storkök och andra typer av kök, inbegripet centralkök och hushållskök.

I Sverige är Jordbruksverket behörig myndighet för produktion av insatsvaror för användning i ekologisk produktion (1 § 2 b förordningen om kontroll av ekologisk produktion). Det är därför Jordbruksverket som beslutar

om godkännande av insamlingssystem för sådant gödselmedel som får användas i ekologisk produktion. Besluten om godkännande riktar sig till den behandlingsanläggning som komposterar eller fermenterar matavfallet. Av ett beslut framgår vilka områden och kommuner som insamlingen gäller och som ska omfattas av beslutet. I besluten riktas inte några krav på kommunen att utforma sin insamling av matavfall på ett visst sätt. Det är istället upp till behandlingsanläggningen att försäkra sig om att endast matavfall som kommer från insamlingssystem som är slutna och övervakade används för framställning av sådant gödselmedel som får användas i ekologisk produktion.

Jordbruksverkets ansvar för kontroll när det gäller ekologisk produktion är begränsat till kontroll av produktion och hantering av jordbruks- och vattenbruksprodukter som inte är livsmedel (1 § första stycket 2 b förordningen om kontroll av ekologisk produktion). Jordbruksverket har alltså enligt gällande lagstiftning inte någon rätt att kontrollera att de villkor som gäller för de insamlingssystem som verket har godkänt uppfylls. Jordbruksverket kan heller inte utöva kontroll över märkningen av de produkter och ämnen som får användas i ekologisk produktion.

Denna ordning är otillfredsställande. Ekologisk produktion är en verksamhet där konsumenternas förtroende för att uppgifterna är korrekta är helt avgörande. För att konsumenternas förtroende ska kunna behållas och en sund konkurrens på marknaden ska kunna säkerställas krävs en effektiv kontroll. I ingressen till den nya EU-förordningen anges att ekologisk produktion endast kan vara trovärdig om den åtföljs av effektiv verifiering och kontroll i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsled. När det gäller märkning av produkter och ämnen för användning i ekologisk produktion ställs dessutom krav på medlemsstaterna att vidta alla åtgärder och föreskriva alla nödvändiga sanktioner för att förhindra bedräglig användning av uppgifter om märkning (artikel 41.3 a). För att Sverige ska leva upp till den nya EU-förordningens syfte bör Jordbruksverket således kunna kontrollera märkningen av produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion och att villkoren i besluten om godkännande av insamlingssystem för komposterat och fermenterat matavfall följs. Detta bör framgå av förordningen om kontroll av ekologisk produktion.

EU-bestämmelser om kontroll av ekologisk produktion finns som nämns ovan både i den nya EU-förordningen och i kontrollförordningen. I departementspromemorian En anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya kontrollförordning (Ds 2018:41) föreslås ändringar i lagen om ekologisk produktion som syftar till att anpassa lagen till den nya kontroll-

förordningen. Bland annat föreslås att lagen ska komplettera kontrollförfordningen. Promemorian bereds för närvarande i Regeringskansliet.

7 Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska ansvara för att offentliggöra en förteckning över ekologiska aktörer

Förslag: Kontrollorganen ska inte längre ansvara för att offentliggöra en förteckning över de aktörer de kontrollerar och de certifikat som lämnats till aktörerna. Istället ska Livsmedelsverket och Jordbruksverket vara ansvariga för att offentliggöra den förteckning över ekologiska aktörer och aktörsgrupper som avses i artikel 34.6 i den nya EU-förordningen.

Bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att offentliggöra uppgifter om ekologiska aktörer ska upphävas.

Skälen för förslaget

Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska publicera förteckningen

Den nya EU-förordningen innebär en förändring när det gäller skyldigheten att upprätta och offentliggöra förteckningar över aktörerna inom ekologisk produktion. Enligt den nuvarande EU-förordningen ska en sådan förteckning föras av den kontrollmyndighet eller det kontrollorgan vars kontroll aktören är underställd (artikel 28.5). I Sverige har man valt ordningen att låta kontrollorganen föra förteckningar. I lagen om kontroll av ekologisk produktion har regeringen således getts ett bemyndigande att meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att offentliggöra uppgifter om ekologiska aktörer (26 §). Av förordningen om kontroll av ekologisk produktion framgår det att kontrollorganen på en webbplats ska offentliggöra uppdaterade register över aktörer som organet kontrollerar och de certifikat som har lämnats till dessa aktörer (16 a §). Denna ordning har i praktiken sett ut så att kontrollorganen på sina webbplatser, på olika sätt och med olika sökmöjligheter, har presenterat uppgifter om de aktörer de kontrollerar. Kontrollmyndigheterna har i sin tur på sina webbplatser länkat till dessa uppgifter. Eftersom uppgifterna om aktörerna inte har publicerats på ett enhetligt sätt har informationen uppfattats som svårtillgänglig.

I den nya EU-förordningen anges att medlemsstaterna ansvarar för att offentliggöra en fullständig förteckning över de ekologiska aktörerna som innehåller uppgifter om namn och adress på de aktörer och aktörsgrupper som har anmält sin verksamhet samt information om de certifikat som lämnats till

aktörerna eller aktörsgrupperna (artikel 34.6). Offentliggörandet ska ske på lämpligt sätt, bl.a. genom länkar till en gemensam webbplats där uppgifterna framgår. Kravet på att en fullständig förteckning ska publiceras får tolkas som att alla uppgifter måste publiceras på samma webbplats. Detta innebär också att uppgiften att offentliggöra uppgifterna inte kan utföras av kontrollorganen och att den nuvarande ordningen, där Jordbruksverket och Livsmedelsverket på sina webbplatser länkar till uppgifter på kontrollorganens webbplatser, inte är tillräcklig.

Enligt den nya EU-förordningen ska kontrollorganen kontinuerligt förse de behöriga myndigheterna med information om de aktörer de kontrollerar (artikel 40.10). Den rimligaste och effektivaste lösningen är därför att Livsmedelsverket och Jordbruksverket ansvarar för att offentliggöra de uppgifter som krävs för att en fullständig förteckning ska kunna uppföras. Den föreslagna ordningen innebär att bemyndigandet i 26 § andra stycket lagen om kontroll av ekologisk produktion ska upphävas eftersom bemyndigandet ger regeringen möjlighet att meddela föreskrifter om skyldigheten för ett kontrollorgan att offentliggöra uppgifter om ekologiska aktörer. Vidare bör 16 a § förordningen om kontroll av ekologisk produktion ändras så att det framgår att det är Livsmedelsverket och Jordbruksverket som ska offentliggöra den förteckning över ekologiska aktörer och aktörsgrupper som avses i artikel 34.6 i den nya EU-förordningen.

Behandling av personuppgifter

Bestämmelser om vad som gäller vid behandling av personuppgifter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), fortsättningsvis kallad dataskyddsförordningen. Dataskyddsförordningen kompletteras i Sverige av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen) och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Dataskyddsförordningen är tillämplig på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt på annan behandling än automatisk av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register (artikel 2.1).

De uppgifter som ska publiceras i förteckningen är namn och adress på de aktörer och aktörsgrupper som har anmält sin verksamhet samt information om de certifikat som lämnats till aktörerna eller aktörsgrupperna. Certifikaten ska enligt den nya EU-förordningen innehålla uppgifter som åtminstone gör

det möjligt att identifiera aktören eller aktörsgrupper inbegripet förteckningen över medlemmarna, den produktkategori som omfattas av certifikatet och dess giltighetstid (artikel 35.1 b). En del av uppgifterna som ska publiceras är alltså personuppgifter. Uppgifterna behandlas automatiskt genom att Livsmedelsverket och Jordbruksverket organiserar uppgifterna och sprider dem på en webbplats. Det är alltså fråga om sådan automatisk behandling av personuppgifter som gör att dataskyddsförordningen är tillämplig.

För att behandlingen av personuppgifter ska vara laglig krävs enligt dataskyddsförordningen att den vilar på en rättslig grund. När det gäller myndigheter utgör den rättsliga grunden i normalfallet artikel 6.1 e, dvs. att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse (prop. 2017/18:105 s. 53–54). För att artikel 6.1e ska vara tillämplig krävs enligt artikel 6.3 att grunden för behandlingen fastställs i enlighet med unionsrätten eller den nationella rätten. Bedömningen görs att artikel 6.1 e dataskyddsförordningen utgör den rättsliga grunden även för Livsmedelsverkets och Jordbruksverkets behandling av personuppgifter i samband med hanteringen av förteckningen. Skyldigheten för myndigheterna att publicera en förteckning över de ekologiska aktörerna följer av den bestämmelse som nu föreslås införas. Denna har som ovan anförts sin grund i artikel 34.6 i den nya EU-förordningen. Att personuppgifterna behandlas är en förutsättning för att myndigheterna ska kunna utföra sina uppdrag på ett sådant sätt att kraven på vilka uppgifter som ska publiceras och hur de ska publiceras i EU-förordningen ska kunna uppfyllas. Uppförandet av en förteckning får anses vara av allmänt intresse eftersom det bedömts nödvändigt att reglera i den nya EU-förordningen (jfr. prop. 56–57). Behandlingen bedöms inte utgöra något större intrång i den enskildes privatliv eftersom uppgifterna inte är känsliga och kommer alla till del genom publiceringen. Förutsättningarna för att en laglig behandling av uppgifterna i artikel 6.1 e och 6.3 är alltså uppfyllda.

De personuppgifter som Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska publicera genom förteckningen offentliggörs redan idag av kontrollorganen. Det är alltså inte fråga om en helt ny behandling av personuppgifter utan stället att behandlingen framöver kommer ske hos en annan part. Det finns idag inte någon reglering om hanteringen av personuppgifterna i samband med offentliggörandet av uppgifter. Mot bakgrund av personuppgifternas karaktär bedöms inte heller någon sådan reglering behövas.

Utöver det grundläggande kravet att någon av de rättsliga grunderna i artikel 6.1 ska vara uppfyllda för att behandlingen av personuppgifter ska vara laglig, omgärdas varje behandling av personuppgifter av allmänna principer enligt artikel 5.1. Dessa allmänna krav innefattar bl.a. att personuppgifter ska

behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade samt att personuppgifterna ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål.

8 Kontrollorganen ska få besluta om saluföringsförbud

Förslag: Det ska i fortsättningen inte finnas någon begränsning i lagen om kontroll av ekologisk produktion när det gäller Livsmedelsverkets och Jordbruksverkets rätt att lämna över till ett kontrollorgan att besluta om åtgärder när en aktör inte följer regelverket eller när det finns misstanke om det.

Hänvisningen till definitionen av ett kontrollorgan i artikel 2 i den nuvarande EU-förordningen ska ersättas med en hänvisning till artikel 3.56 i den nya EU-förordningen.

Skälen för förslaget

Den nya EU-förordningen innebär i likhet med den nuvarande EU-förordningen att alla de åtgärder som de behöriga myndigheterna har möjlighet att vidta när en aktör inte följer regelverket eller det finns misstanke om det, får delegeras till kontrollorganen. De åtgärder som kan bli aktuella i sådana fall är att besluta om provisoriskt saluföringsförbud när det finns misstanke om bristande efterlevnad (artikel 41.b), att avlägsna märkning eller förbjuda marknadsföring av det parti eller den produktionsomgång som berörs när det har konstaterats bristande efterlevnad som påverkar integriteten hos ekologiska produkter eller produkter under omställning under något av produktions-, berednings- eller distributionsleden (artikel 42.1) samt att besluta om saluföringsförbud under en angiven period och att dra in eller återkalla ett utfärdat certifikat när det gäller allvarlig eller upprepad eller fortsatt bristande efterlevnad (artikel 42.2). Om ett kontrollorgan beslutar om saluföringsförbud som inte är provisoriskt, ska organet enligt den nuvarande EU-förordningen komma överens med den behöriga myndigheten om under vilken tid förbudet ska gälla. Något sådant krav finns dock inte i den nya EU-förordningen.

Jordbruksverket och Livsmedelsverket får inom sina respektive områden besluta att överlämna uppgiften att utöva offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet till ett kontrollorgan (3 § lagen om kontroll av ekologisk produktion). Möjligheten för myndigheterna att delegera uppgifter till ett kontrollorgan är dock mer begränsad än vad EU-förordningen tillåter. Jordbruksverket och Livsmedelsverket har idag inte möjlighet att delegera beslutsfattandet när det gäller saluföringsförbud vid allvarlig, upprepad eller

fortsatt bristande efterlevnad. Det finns dock anledning att överväga om även denna åtgärd ska få delegeras.

I förarbetena till lagen om kontroll av ekologisk produktion (prop. 2012/2013:55) diskuterades vilka uppgifter som skulle få delegeras till kontrollorganen. Regeringen ansåg att flera skäl, bl.a. att säkerställa en effektivare process och en tydligare rollfördelning, talade för att tillåta en mer omfattande delegering av beslutsbefogenheterna än vad som tidigare varit möjligt (prop. s. 34). Regeringen menade dock att de förenklings-skäl som var ett av motiven för en utökad möjlighet att delegera beslutanderätten inte fanns när det gällde saluföringsförbud. Anledningen till detta var att kontrollorganet enligt den nuvarande EU-förordningen måste komma överens med den behöriga myndigheten om under vilken tid som saluföringsförbudet skulle gälla (prop. s. 35).

Som nämns ovan finns det i den nya EU-förordningen inte längre något krav på att kontrollorganet och den behöriga myndigheten ska komma överens om under hur lång tid saluföringsförbudet ska gälla. Den omständigheten utgör därmed inte längre ett skäl mot att tillåta delegation av ett sådant beslut. Det kan också konstateras att det är kontrollorganen som har bäst kännedom om företagen och som utför den officiella undersökning som enligt den nya förordningen ska vidtas vid misstanke om bristande efterlevnad (artikel 41.1). Dessutom ansvarar kontrollorganen redan idag för alla andra åtgärder vid bristande efterlevnad. Att även kunna delegera rätten att besluta om saluföringsförbud skulle således innebära en effektivitetsvinst eftersom den sammantagna arbetsåtgången i normalfallet borde bli mindre om kontrollorganet, som redan utreder frågan, handlägger och beslutar om alla aktuella åtgärder jämfört med om även den behöriga myndigheten ska sätta sig in i ärendet.

Det som kan anses tala emot möjligheten att delegera beslut om saluföringsförbud är att ett sådant beslut har långtgående konsekvenser för aktörerna. Kontrollorganen får dock redan idag vidta åtgärder, t.ex. besluta om att ett certifikat ska återkallas, som kan få lika ingripande effekter som ett beslut om saluföringsförbud. Ett annat skäl som talar emot en mer omfattande delegation av uppgifter till kontrollorganen är att kontrollorganen inte omfattas av offentlighetsprincipen. Detta innebär att besluten inte blir offentliga på samma sätt som om de hade fattats av en kontrollmyndighet. Denna fråga diskuterades i förarbetena till bestämmelserna om utökad beslutanderätt för kontrollorganen där regeringen även föreslog att bestämmelserna om rätt att ta del av allmänna handlingar och sekretess skulle gälla kontrollorganen (prop. s. 50). Förslaget antogs dock inte av riksdagen

som menade att allmänhetens behov av insyn i kontrollorganens verksamhet var tillgodosett även utan en sådan reglering. Detta eftersom kontrollorganens skyldighet att informera de behöriga myndigheterna om resultaten av sina kontroller gjorde att denna information skulle finnas tillgänglig hos myndigheterna (Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2012/13: MJU14 s. 16). Eftersom en sådan rapporteringsskyldighet fortfarande gäller för kontrollorganen kan allmänhetens intresse av insyn även när det gäller beslut om saluföringsförbud tillgodoses genom att besluten kan begäras ut från Livsmedelsverket eller Jordbruksverket. Vidare ska kontrollorganen tillämpa förvaltningslagens bestämmelser om motiveringen av beslut och underrättelse om beslutets innehåll och hur ett överklagande går till (7 § lagen om kontroll av ekologisk produktion). Dessutom säkerställer möjligheten att överklaga att felaktiga beslut kan ändras.

Sammantaget talar övervägande skäl för att kontrollorganen även ska kunna få besluta om saluföringsförbud. Begränsningen av vilka uppgifter som får delegeras till kontrollorganen i 3 § andra stycket lagen om kontroll av ekologisk produktion ska därför tas bort. Dessutom ska en ändring göras i bestämmelsen när det gäller den hänvisning som görs till definitionen av kontrollorgan i artikel 2 i den nuvarande EU-förordningen. I den nya EU-förordningen finns definitionen av vad som är ett kontrollorgan i artikel 3.56. Hänvisningen i bestämmelsen ska därför ändras så att en hänvisning i stället görs till den tillämpliga artikeln i den nya EU-förordningen.

9 Kontrollorganens beslut ska kunna verkställas omedelbart

Förslag: Ett kontrollorganens beslut ska kunna verkställas innan beslutet vunnit laga kraft. Den allmänna bestämmelsen i förvaltningslagen om när ett beslut blir gällande och kan verkställas ska tillämpas vid bedömningen av vid vilken tidpunkt ett beslut ska börja gälla.

Bestämmelsen i lagen om kontroll av ekologisk produktion om att en myndighet får bestämma att ett beslut av en myndighet ska gälla direkt ska upphävas. I stället ska förvaltningslagens allmänna bestämmelse om ett besluts verkställbarhet tillämpas.

Skälen för förslaget

Samma regler ska gälla för verkställigheten av beslut oavsett vem som fattat beslutet

Som framgår närmare i avsnitt 7 får kontrollorganen idag, efter delegation från en kontrollmyndighet, besluta om vissa åtgärder när de ekologiska aktörerna inte följer, eller det finns misstanke om att de inte följer, regelverket om ekologisk produktion. De beslut som kan fattas är beslut om provisoriskt saluföringsförbud, avlägsnande av märkning, marknadsföringsförbud och återkallelse av certifikat (3 § lagen om kontroll av ekologisk produktion). I avsnitt 7 föreslås att kontrollorganen även ska få rätt att besluta om saluföringsförbud som inte är provisoriskt.

I de fall en kontrollmyndighet ansvarar för att kontrollera den ekologiska produktionen är det myndigheten som beslutar om dessa åtgärder. När en myndighet fattar beslut kan myndigheten bestämma att beslutet ska gälla direkt för den ekologiska aktören, även om det överklagas (27 § lagen om kontroll av ekologisk produktion). Att myndighetens beslut får gälla direkt har i förarbetena motiverats med att det annars finns en risk för att de produkter som omfattas av ett överklagat beslut kan säljas till konsumenter innan det överklagade beslutet har överprövats (prop. 2012/13:55 s. 96).

Någon motsvarande bestämmelse finns inte när det gäller beslut som fattas av kontrollorganen. Detta innebär att samma typ av beslut kan komma att börja gälla vid olika tidpunkter beroende på om det har fattats av en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan. Ett beslut om t.ex. saluföringsförbud kan alltså gälla direkt för en ekologisk aktör som står under en kommuns kontroll medan samma beslut inte gäller förrän det fått laga kraft om den ekologiska aktören står under kontroll av ett kontrollorgan. På samma

sätt kan Livsmedelsverket vid sin gränskontroll av en importerad produkt besluta att en märkning omedelbart ska tas bort medan en ekologisk aktör som kontrolleras av ett kontrollorgan kan fortsätta att märka sin produkt som ekologisk till dess att beslutet om avlägsnande av märkning har fått laga kraft.

Denna ordning är otillfredsställande eftersom det är svårt för både ekologiska aktörer och konsumenter att förutse när ett beslut kan verkställas. Det rimliga är istället att samma regler gäller för verkställigheten av ett beslut oavsett om det fattats av en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan.

Allmän bestämmelse om verkställighet av beslut i förvaltningslagen

Bestämmelserna i förvaltningslagen (2017:900) gäller för kontrollmyndigheternas verksamhet förutsatt att inte något annat är reglerat i speciallagstiftning. För kontrollorganen regleras i 7 § lagen om kontroll av ekologisk produktion vilka bestämmelser i förvaltningslagen som är tillämpliga när de utför kontroll.

I 35 § förvaltningslagen finns en allmän bestämmelse om verkställigheten av beslut som fattats av en förvaltningsmyndighet eller en domstol. Av första stycket i bestämmelsen framgår att ett beslut som får överklagas inom en viss tid som huvudregel får verkställas först när överklagandetiden har gått ut. Av andra stycket följer att beslut under vissa förutsättningar dock alltid får verkställas omedelbart. Vidare framgår av tredje stycket att en myndighet även får verkställa ett beslut omedelbart om ett väsentligt allmänt eller enskilt intresse kräver det. Vid denna bedömning ska myndigheten dock först noga överväga om det finns skäl att avvakta att verkställa beslutet på grund av att beslutet medför mycket ingripande verkningar för någon enskild, att verkställigheten inte kan återgå om ett överklagande av beslutet leder till att det upphävs eller någon annan omständighet.

I förarbetena till bestämmelsen (prop. 2016/17:180 s. 214) framgår bl.a. följande när det gäller vad som utgör ”väsentligt allmänt eller enskilt intresse” i tredje stycket. Vad undantagsregleringen i dessa fall i första hand bör ta sikte på är sådana situationer där ett angeläget allmänt intresse, t.ex. upprätthållandet av allmän ordning och säkerhet och avväjandet av omedelbar fara för andras liv eller hälsa, kräver en snabb verkställighet. På motsvarande sätt kan ett beslut som avser att tillgodose ett grundläggande enskilt intresse, t.ex. egendomsskyddet, bli meningslöst om det inte kan ges effekt omedelbart. Vad som bör skyddas av undantagsbestämmelserna kan enligt regeringen lämpligen beskrivas som ett ”väsentligt allmänt eller enskilt intresse”. Som en förutsättning för tillämpningen bör också gälla att myndigheten gör bedömningen att skyddet av nämnda intressen verkligen kräver att beslutet

verkställs omedelbart. Det måste med andra ord ligga en viss fara i att en försening leder till beaktansvärda skadeverkningar i dessa fall.

När det gäller de överväganden som ska göras i tredje stycket framgår följande av förarbetena (prop. s. 2014–2015). Det finns ett behov av ytterligare begränsningar i det handlingsutrymme som myndigheterna ges att avvika från huvudregeln. Det kan nämligen hända att även ett viktigt allmänt eller enskilt intresse bör få stå tillbaka, om skälen från rättssäkerhetssynpunkt i ett visst fall väger tyngre än de effektivitetsskäl som i och för sig kan motivera en avvikelse från huvudregeln. Om ett visst beslut medför mycket ingripande verkningar för någon enskild, kan det finnas anledning att avvakta med verkställigheten till dess att överklagandetiden har gått ut. Om genomförandeåtgärderna är av sådant ingripande slag att verkställigheten inte kan återgå, t.ex. om det är fråga om att riva en byggnad eller avliva ett djur, finns det också i allmänhet skäl att vara mycket återhållsam med verkställigheten av beslutet innan den enskilde erbjudits reella möjligheter att få frågan prövad i högre instans.

Författningsregleringen

Bestämmelsen i förvaltningslagen om när ett beslut får verkställas har inte någon motsvarighet i den tidigare förvaltningslagen. Frågan om ett besluts verkställbarhet reglerades i stället ofta i olika specialförfattningar.

Regeringen har i förarbetena till 35 § förvaltningslagen ansett att det trots införandet av allmänna regler om besluts verkställbarhet i förvaltningslagen kan finnas behov av särreglering av verkställbarhetsfrågan på skilda förvaltningsområden (prop. s. 211). Bedömningen är dock att den avvägning mellan intressen som görs i 35 § även bör gälla för beslut som fattas enligt lagen om kontroll av ekologisk produktion och de EU-förordningar som lagen kompletterar. Detta innebär att den särskilda regleringen i 27 § i lagen om kontroll av ekologisk produktion om när en myndighets beslut ska börja gälla ska upphävas. När det gäller beslut som fattas av kontrollorganen ska 7 § lagen om kontroll av ekologisk produktion ändras på så sätt att det där även framgår att 35 § förvaltningslagen ska tillämpas när kontrollorganen utför sin kontroll.

10 Sanktionsavgifterna ska sättas ned

Förslag: Hänvisningen i sanktionsbestämmelsen till gällande artikel i den nuvarande EU-förordningen i lagen om kontroll av ekologisk produktion ska ändras så att en hänvisning i stället görs till artikel 34.1 och 34.3 i den nya EU-förordningen.

Den sanktionsavgift som tas ut av den som i strid med den nya EU-förordningen inte anmält sin verksamhet ska uppgå till 0,5 procent av årsomsättningen, dock lägst 1 000 kronor och högst 50 000 kronor.

Skälen för förslaget

Ekologiska aktörer ska enligt artikel 28.1 i den nuvarande EU-förordningen anmäla sin verksamhet för kontroll. Om en ekologisk aktör inte gör en sådan anmälan ska en sanktionsavgift enligt 19 § lagen om kontroll av ekologisk produktion tas ut. Även den nya EU-förordningen ställer krav på att ekologiska aktörer ska anmäla sin verksamhet för kontroll. Den som underlåtit att göra en sådan anmälan bör även fortsättningsvis få betala en sanktionsavgift. Den hänvisning till gällande artikel i den nuvarande EU-förordningen som finns i 19 § lagen om kontroll av ekologisk produktion bör dock ändras så att en hänvisning istället görs till tillämplig artikel i den nya EU-förordningen. I den nya EU-förordningen regleras anmälningsskyldigheten i artikel 34.1 och 34.3.

I 20 § andra stycket lagen om kontroll av ekologisk produktion regleras att sanktionsavgiften ska vara lägst 1 000 kronor och högst 50 000 kronor. I 10 § förordningen om kontroll av ekologisk produktion anges närmare hur avgiften ska beräknas. För det fall aktören har en årsomsättning om högst 20 000 kronor uppgår avgiften till 1 000 kronor. Om årsomsättningen är högre än 20 000 kronor är avgiften 5 procent av företagets totala årsomsättning närmast föregående räkenskapsår, dock högst 50 000 kronor.

Det finns till följd av förändringar på marknaden för ekologisk produktion skäl att se över beräkningsgrunden för sanktionsavgiften. Vid tillkomsten av den nuvarande lagstiftningen var huvuddelen av de som omfattades av bestämmelserna om ekologisk produktion små företag med en liten omsättning. Situationen är dock inte längre densamma. Så som det nu ser ut är det både små och stora aktörer som lanserar ekologiska produkter på marknaden. Antalet ekologiska aktörer har de senare åren ökat och konsumenternas intresse för ekologiska produkter har växt. Genom EU-domstolens

dom i Kamin und Grill Shop, C-289/16, EU:C:2017:758, punkt 438, har det dessutom klarlagts att internhandel inte kan undantas från kontroll, vilket innebär att exempelvis även stora livsmedelshandlare måste stå under kontroll.

Utvecklingen när det gäller de ekologiska aktörerna innebär att det stora flertalet företag får betala den högsta sanktionsavgiften. Den praktiska tillämpningen av lagstiftningen har därmed inte blivit som tänkt. Det framstår inte som proportionerligt i förhållande till överträdelsens allvar att även mindre företag ska betala den högsta avgiften. Det finns vidare inte tillräckliga skäl för att höja avgiftstaket eftersom den högsta avgiften för större företag får anses vara proportionerlig i förhållande till överträdelsens allvar. En rimlig avvägning är därför att en sanktionsavgift på 50 000 kronor beslutas först när företaget som inte har anmält sin verksamhet har en årsomsättning som överstiger 10 miljoner kronor. Beräkningsgrunden för avgiften bör därför sänkas till 0,5 procent av företagets totala årsomsättning. Den lägsta sanktionsavgift som kan beslutas bör dock fortsatt vara 1 000 kronor.

11 Kontrollorganen ska lämna uppgifter om kontroll och certifiering av ekologisk produktion

Förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska ges rätt att meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att lämna de uppgifter som en myndighet behöver för handläggning av EU-stöd.

Det ska i en förordning regleras att ett kontrollorgan, på begäran av en länsstyrelse, ska lämna uppgifter om kontroll och certifiering av ekologisk produktion till myndigheten.

Bedömning: Regleringen innebär att det sker en behandling av personuppgifter. I förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder finns bestämmelser om hur hanteringen av uppgifter i stödverksamheten ska gå till. Detta bedöms utgöra tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske.

Skälen för förslaget och bedömningen

Artikel 43.6

I artikel 43 i den nya EU-förordningen regleras att de myndigheter och kontrollorgan som är en del av kontrollsystemet för ekologisk produktion i vissa situationer ska dela med sig av information till varandra. Punkten 6 i artikeln gäller indirekt kontrollorganens uppgiftsskyldighet. Enligt bestämmelsen ska de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder och fastställa dokumenterade förfaranden för att säkerställa att det organ som betalar ut EU-stöd för ekologisk produktion får tillgång till information om resultaten från kontrollorganens kontroller av de ekologiska aktörerna i enlighet med dess behov enligt artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 och de akter som antagits på grundval av artikeln. Av artikel 58 följer att medlemsstaterna, inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, ska anta de lagar och andra författningar och vidta alla andra åtgärder som behövs för att säkerställa ett effektivt skydd för unionens ekonomiska intressen och särskilt för att försäkra sig om att de insatser som finansieras genom fonderna är lagliga och genomförs korrekt, säkerställa effektivt skydd mot bedrägeri, förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter och bedrägerier, tillämpa effektiva,

avskräckande och proportionella sanktioner och driva in felaktiga utbetalningar och ränta samt väcka talan om så behövs.

Prövningen och kontrollen av ansökningar om EU-stöd för ekologisk produktion i Sverige

EU-stöd för ekologisk produktion är ett stöd i landsbygdsprogrammet som kan beviljas de lantbrukare som har en certifierad ekologisk växtodling eller djurhållning. För att kunna få fullt stöd måste jordbrukaren uppfylla vissa villkor, s.k. tvärvillkor. Dessa villkor innebär att jordbrukaren måste följa de verksamhetskrav som fastställts i unionsrätten och de normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som finns i svensk rätt bl.a. när det gäller områdena miljö, klimatförändringar, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd och djurskydd. Detta följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008.

Kontrollen av att tvärvillkoren och villkoren för ekologisk produktion är uppfyllda genomförs i Sverige av länsstyrelserna och Jordbruksverket. Länsstyrelserna prövar ansökningarna om stöd och kontrollerar då bl.a. att lantbrukarna är certifierade för ekologisk produktion. Länsstyrelserna utövar även faktiska kontroller på plats av ett urval av de lantbrukare som ansökt om stöd. Urvalet görs dels slumpvis, dels utifrån en bedömning av olika riskfaktorer där det kontrolleras om lantbrukaren uppfyller villkoren för ekologisk produktion. Jordbruksverket är samordnande central myndighet och ansvarig utbetalningsmyndighet. Det innebär att Jordbruksverket kontrollerar länsstyrelsernas handläggning och följer upp kontrollerna på plats samt kontrollerar att utbetalningen är förenlig med gemenskapsreglerna innan stödet betalas ut. Myndigheternas ansvarsområden regleras i förordningen (2015:406) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder.

I ansökan om stöd ska lantbrukaren redovisa ett antal uppgifter som ligger till grund för bedömningen av i vilken omfattning stöd ska beviljas. För att kunna stämma av att uppgifterna är riktiga behöver myndigheterna tillgång till uppgifter om lantbrukarens verksamhet, t.ex. hur stor del av lantbrukarens jordbruksmark som är certifierad och vilka djur som är certifierade för ekologisk produktion. Vidare behövs tillgång till uppgifter om resultaten av kontrollorganens kontroller, inklusive om eventuella avvikelser från regelverket, för att säkerställa att lantbrukaren uppfyller villkoren för ekologisk produktion.

Lantbrukarnas certifikat förnyas regelbundet och den senaste upplagan finns tillgänglig på kontrollorganens webbplatser. Av certifikaten framgår vilken växtodling och djurhållning som certifieringen omfattar. Certifikaten innehåller dock inte så exakta uppgifter om djurslag och skiften som behövs för bedömning av en ansökan om stöd. Vidare har majoriteten av kontrollorganen som kontrollerar primärproduktion inte de tidigare versionerna av lantbrukarnas certifikat tillgängliga på sina webbplatser.

Länsstyrelserna har också behov av uppgifterna

Artikel 43.6 innebär för Sveriges del att Jordbruksverket i egenskap av utbetalande myndighet ska få tillgång till uppgifter från resultaten av kontrollerna av de ekologiska aktörerna för att bl.a. undvika bedrägerier och förhindra att utbetalningar av EU-medel sker på felaktiga grunder. Även länsstyrelserna behöver dessa uppgifter från kontrollorganen för att kunna göra en korrekt prövning av stödärendena. För att säkerställa att prövningen blir riktig behöver myndigheterna även i vissa fall få tillgång till tidigare versioner av lantbrukarnas certifikat än de som är giltiga. Så är fallet när myndigheterna handlägger stödärenden som avser tiden innan det mest aktuella certifikatet utfärdades. Om länsstyrelserna inte har möjlighet att kontrollera att uppgifterna som lantbrukaren lämnar i sin ansökan stämmer får dessa godtas utan närmare kontroll, vilket inte kan anses förenligt med ambitionen att skydda EU:s ekonomiska intressen.

Länsstyrelserna får idag det underlag de behöver genom att antingen vända sig direkt till lantbrukaren eller kontakta de kontrollorgan som kontrollerar primärproduktion. Dessa kontrollorgan förser således redan idag i viss omfattning länsstyrelserna med uppgifter om sina kontroller av aktörerna. Ordningen bygger dock på att kontrollorganen frivilligt bistår länsstyrelserna vilket inte garanterar att länsstyrelserna får nödvändiga uppgifter. För att EU-lagstiftningen ska få avsedd effekt bör således en reglering av kontrollorganens uppgiftsskyldighet möjliggöra att såväl Jordbruksverket som länsstyrelserna får tillgång till uppgifter om kontroller och certifiering av de ekologiska aktörerna.

Hanteringen av uppgifterna kan utgöra behandling av personuppgifter

Som framgår i kapitel 6 finns bestämmelser om vad som gäller vid behandling av personuppgifter i dataskyddsförordningen, dataskyddslagen och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Dataskyddsförordningen är tillämplig på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt på annan behandling än automatisk av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register (artikel 2.1).

De uppgifter om de ekologiska aktörerna som länsstyrelserna enligt förslaget ska få från kontrollorganen handlar bl.a. om storlek på certifierade skiften och antal certifierade djur, eventuella avvikelser som har upptäckts och fynd som har gjorts vid provtagningar. Denna information kan innehålla upplysningar om företagets företrädare och anställda som innebär att dessa kan identifieras. De uppgifter som behöver hämtas in kan således komma att innehålla personuppgifter. Uppgifterna behandlas av länsstyrelserna och Jordbruksverket i och med att de organiseras och används i stödhanteringen. Det är således vid länsstyrelsernas och Jordbruksverkets hantering av uppgifterna fråga om behandling av personuppgifter i dataskyddsförordningens mening.

Hos Jordbruksverket finns ett it-system för elektronisk behandling av uppgifter i ärenden om stöd (1 kap. 44 § förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder). Jordbruksverket och länsstyrelserna ska lämna de uppgifter till it-systemen som behövs för att pröva ett ärende om stöd. Eftersom länsstyrelserna enligt den föreslagna ordningen endast ska få begära in sådana uppgifter som behövs för att pröva det aktuella stödärendet kan det förutsättas att alla uppgifter som härrör från kontrollorganen framöver kommer att lagras i ett it-system för elektronisk behandling och vara föremål för automatisk behandling. Det är alltså fråga om sådan automatisk behandling av personuppgifter som gör att dataskyddsförordningen är tillämplig.

Den rättsliga grunden för länsstyrelsernas och Jordbruksverkets behandling av personuppgifter i stödhanteringen bedöms vara artikel 6.1 e dataskyddsförordningen, dvs. att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse. Behandlingen av personuppgifter sker i samband med att länsstyrelserna och Jordbruksverket handlägger och kontrollerar ärenden om stöd för ekologisk produktion. Hanteringen av uppgifterna är alltså ett led i utförandet av myndigheternas uppdrag att pröva och betala ut EU-stöd enligt förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder. De uppdrag länsstyrelserna och Jordbruksverket utför utgör alltså grunden för behandlingen av personuppgifterna. Uppdragen bedöms vara av allmänt intresse eftersom

myndigheterna annars inte hade ålagts att utföra dem (jfr. prop. 2017/18:105 s. 56–57). Behandlingen är även nödvändig för att länsstyrelserna och Jordbruksverket ska kunna utföra sina uppdrag. De uppgifter, däribland personuppgifter, som myndigheterna hanterar när de utför sina uppdrag ligger nämligen till grund för bedömningen av om EU-stöd ska betalas ut. Behandlingen av uppgifterna är således en förutsättning för att ansökningarna om stöd ska kunna prövas. Vidare är det viktigt att EU:s ekonomiska intressen skyddas genom att stöd inte betalas ut på oriktiga grunder. För att detta ska kunna säkerställas måste myndigheterna ha tillgång till relevanta uppgifter i sin handläggning och kontroll. Hanteringen av personuppgifterna behövs alltså för att myndigheterna ska kunna utföra sina uppdrag på ett riktigt sätt. Myndigheternas behov av uppgifterna väger med hänsyn till detta tyngre än det intrång i den enskildes privatliv som myndigheternas behandling av dessa innebär.

För att artikel 6.1e dataskyddsförordningen ska vara tillämplig krävs enligt artikel 6.3 att grunden för behandlingen är fastställd i enlighet med unionsrätten eller den nationella rätten. Eftersom grunden för behandlingen av personuppgifter vid stödhantering framgår av förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder och alltså är fastställd i nationell rätt är denna förutsättning uppfylld.

I förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder finns närmare bestämmelser om hanteringen av uppgifter i stödverksamheten. Av denna framgår, som nämns ovan, att det hos Jordbruksverket ska finnas it-system för behandling av uppgifter av ärenden om stöd enligt förordningen (1 kap. 44 § första stycket). Jordbruksverket och länsstyrelserna ska lämna de uppgifter till it-systemen som behövs för att pröva ett ärende om stöd (1 kap. 44 § andra stycket). Uppgifterna som länsstyrelserna lämnar till it-systemen ska på begäran lämnas ut till Jordbruksverket (1 kap. 45 §). Jordbruksverket får ha direktåtkomst till de uppgifter som länsstyrelserna har lämnat till it-systemen (1 kap. 46 §). Regleringen bedöms vara tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid hanteringen av personuppgifter för handläggande och utbetalning av stöd. Det bedöms alltså inte behövas något ytterligare reglering för personuppgiftsbehandlingen.

Författningsregleringen

För att möjliggöra att Jordbruksverket och länsstyrelserna får tillgång till de uppgifter de behöver i syfte att säkerställa att EU-stöd betalas ut på riktiga grunder krävs en reglering i nationell rätt. En sådan reglering bör, för att myndigheterna ska få ett tillräckligt underlag, innefatta en skyldighet för

kontrollorganen att lämna uppgifter om sina kontroller av aktörerna och om certifieringen av produktionen. Det är i första hand länsstyrelserna som är i behov av uppgifterna från kontrollorganen. För att kontrollorganens administrativa börda inte ska bli alltför omfattande bör en reglering därför utformas så att ett kontrollorgan, på begäran av en länsstyrelse, ska lämna uppgifter till myndigheten och att en länsstyrelse därefter, på begäran av Jordbruksverket, ska lämna vidare dessa uppgifter.

Reglering av kontrollorganens uppgiftsskyldighet bör införas som en ny bestämmelse i förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder. För att uppgiftsskyldigheten tydligt ska framgå för kontrollorganen bör en upplysning om nämnda bestämmelse införas i förordningen om kontroll av ekologisk produktion. När det gäller länsstyrelsens uppgiftsskyldighet i förhållande till Jordbruksverket finns det i förordningen om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder redan en reglering om att uppgifter som länsstyrelserna lämnat till it-systemen på begäran ska lämnas vidare till Jordbruksverket (1 kap. 45 §). Som tidigare nämnts är det endast de uppgifter som behövs för prövningen av ett ärende som länsstyrelserna ska begära in från kontrollorganen. Eftersom sådana uppgifter enligt gällande ordning ska lagras i myndigheternas it-system för elektronisk behandling krävs det således inte någon ytterligare reglering av länsstyrelsens uppgiftsskyldighet i förordningen om EU:s direktstöd för jordbrukare.

För att uppgiftslämnandet ska kunna regleras på förordningsnivå krävs ett bemyndigande i lag. Ett sådant bemyndigande måste därför införas i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och stöd till utveckling av landsbygden.

Sekretessbestämmelser utgör inte något hinder mot att uppgifterna överlämnas

Uppgifterna som rör lantbrukarna och som lämnas till en länsstyrelse eller till Jordbruksverket är inkomna och förvarade hos en myndighet och är därför allmänna handlingar. Vid myndigheters och vissa organs hantering av allmänna handlingar är offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, tillämplig. Enligt lagen gäller sekretess för en statlig myndighets verksamhet som består i bl.a. stödverksamhet, förutsatt att regeringen meddelat föreskrifter om det, för uppgift om en enskilds affärs- eller driftförhållanden, uppfinningar eller forskningsresultat, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och för uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden för den som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för myndighetens verksamhet (30 kap. 23 §). Av offentlighets- och sekretessförordningen följer att sekretessen gäller för

bl.a. stödverksamhet inom jordbrukets område hos Jordbruksverket och länsstyrelserna, med undantag för vissa beslut som fattas (9 § och p. 24 i bilagan). Sekretessen gäller i myndighetens verksamhet både i förhållande till enskilda och andra myndigheter (8 kap. 1 § OSL). Sekretess hindrar dock inte att en uppgift lämnas vidare till en annan myndighet om uppgiftsskyldigheten följer av lag eller förordning (10 kap. 28 § OSL).

De uppgifter som länsstyrelserna och Jordbruksverket hanterar i sin stödverksamhet kan innehålla information om en enskild lantbrukares affärs- eller driftförhållanden som inte kan röjas utan att lantbrukaren i fråga lider skada, så som t.ex. information som rör affärshemligheter. Vissa av de uppgifter som myndigheterna enligt förslaget ska få tillgång till kan således komma att omfattas av sekretess. Eftersom länsstyrelsens uppgiftsskyldighet i förhållande till Jordbruksverket föreslås regleras i förordningen om kontroll av ekologisk produktion kan uppgifterna trots det lämnas mellan myndigheterna. Det behövs heller inte någon ytterligare sekretessbestämmelse eftersom samma sekretess gäller i såväl Jordbruksverkets som länsstyrelsernas stödverksamhet.

Kontrollorganen omfattas inte av bestämmelserna i OSL. Detta innebär att de handlingar som upprättas av kontrollorganen inte är allmänna och därför heller inte kan omfattas av bestämmelser om sekretess. Det finns alltså inte några hinder ur sekretesssynpunkt att uppgifter överlämnas från ett kontrollorgan till en länsstyrelse.

12 Avgifter för tillsyn och kontroll

Förslag: Jordbruksverket ska få rätt att meddela föreskrifter om avgifter för kontroll av märkning av produkter och ämnen som får användas i ekologisk produktion och kontroll av insamlingsystem för komposterat eller fermenterat matavfall.

Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska få rätt att meddela föreskrifter om avgifter för tillsynen av kontrollorganen.

Skälen för förslaget

Avgifter för ekologisk produktion

Medlemsstaterna har enligt kontrollförordningen i stor utsträckning möjlighet att välja om den offentliga kontrollen ska finansieras med avgifter eller statliga medel. Viss typ av kontroll, t.ex. extra kontroller till följd av att en aktör inte följt regelverket, måste dock avgiftsbeläggas (artikel 79). Medlemsstaterna har också möjlighet att ta ut avgifter för annan offentlig verksamhet som ska utföras (artiklarna 78 och 80).

Kontrollen av att regelverket om ekologisk produktion följs utförs idag till stor del av kontrollorganen, som tar ut avgifter för sin kontroll. Enligt lagen om kontroll av ekologisk produktion får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om skyldighet att betala avgift för kontroll och prövning av ärenden och skyldighet för ett kontrollorgan att ta ut sådana avgifter (16–17 §§). Regeringen får därutöver meddela föreskrifter om skyldighet för en kommun att ta ut avgifter för kontroll och prövning (18 §). Livsmedelsverket och Jordbruksverket får i sin tur meddela föreskrifter om skyldigheten för ett kontrollorgan att ta ut avgifter för sådan kontroll som myndigheten har överlämnat till kontrollorganet och för prövning av ärenden (7 § förordningen om kontroll av ekologisk produktion).

Avgifter för kontroll av märkning av produkter och ämnen som får användas i ekologisk produktion och insamlingsystem för matavfall

I avsnitt 5 görs bedömningen att Jordbruksverket bör få i uppgift att kontrollera dels märkning av de produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion, dels insamlingsystem för komposterat och fermenterat matavfall där resterna används som gödselmedel i ekologisk produktion. Kontrollorganens kontroll av ekologiska aktörer finansieras med

avgifter. Även den kontroll som Jordbruksverket och kommunerna utför av aktörernas verksamhet finansieras med avgifter. Utgångspunkten bör vara att även Jordbruksverkets kontroll av märkning av produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion och av insamlingssystem för komposterat och fermenterat matavfall där resterna används som gödselmedel i ekologisk produktion bör finansieras på detta sätt. Jordbruksverket bör därför få rätt att meddela föreskrifter om sådana avgifter.

En ny bestämmelse bör således införas i förordningen om kontroll av ekologisk produktion där det regleras att Jordbruksverket får meddela föreskrifter om avgifter för kontroll av märkning av produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion och av ett insamlingssystem för produktion av komposterat eller fermenterat matavfall är slutna och övervakade. Bemyndigandet ryms inom regeringens bemyndigande i 16 § första stycket lagen om kontroll av ekologisk produktion.

Avgifter för tillsyn av kontrollorganen

Det bör även övervägas om Livsmedelsverkets och Jordbruksverkets tillsyn över kontrollorganen bör kunna avgiftsbeläggas. I den nya EU-förordningen är tillsyn över kontrollorganen en förutsättning för att de behöriga myndigheterna ska få delegera kontrolluppgifter. De behöriga myndigheterna ska enligt reglerna genomföra en revision av kontrollorganen minst en gång per år (artikel 40.1 andra stycket). Myndigheterna ska även införa rutiner och förfaranden för att säkerställa övervakningen av kontrollorganen, inbegripet kontroll av att de delegerade uppgifterna utförs på ett ändamålsenligt, oberoende och objektivt sätt, särskilt vad gäller omfattningen och frekvensen av kontrollen av efterlevnad (artikel 40.1b). De nya reglerna ställer mer långtgående krav på att det genomförs tillsyn av kontrollorganen. Det är rimligt att tillsynen bär sina egna kostnader och inte bekostas av allmänna medel. Tillsynen bör således kunna avgiftsbeläggas. Ett bemyndigande bör därför införas i förordningen om kontroll av ekologisk produktion som ger Livsmedelsverket och Jordbruksverket möjlighet att meddela föreskrifter om sin tillsyn av kontrollorganen. Ett sådant bemyndigande ryms inom regeringens bemyndigande i 16 § andra stycket lagen om kontroll av ekologisk produktion.

13 Ikraftträdande

Förslag: De lagändringar som föreslås i denna promemoria ska träda i kraft den 1 januari 2021.

Den föreslagna ändringen av beräkningsgrunden för sanktionsavgifter föreslås träda i kraft den 1 maj 2020. Övriga förordningsändringar som föreslås i denna promemoria bör träda i kraft den 1 januari 2021.

Skälen för förslaget

De flesta av de förslag som lämnas i denna promemoria är en följd av den nya EU-förordningen om ekologisk produktion som ska börja tillämpas från och med den 1 januari 2021. Föreslagna lagändringar ska därför träda i kraft samma datum. Av samma anledning bör föreslagna förordningsändringar, med undantag för den ändring som gäller beräkningsgrunden för sanktionsavgifter, också börja tillämpas detta datum.

Ändringen som gäller hur sanktionsavgiften beräknas ska träda i kraft den 1 maj 2020. Detta innebär att de beslut om sanktionsavgifter som fattas från och med detta datum ska bedömas enligt bestämmelsens nya lydelse.

14 Konsekvenser

14.1 Förslagen

De flesta av författningsförslagen i denna promemoria har som syfte att anpassa svensk lagstiftning efter bestämmelserna i den nya EU-förordningen. Andra förslag är en följd av att förutsättningarna på marknaden för ekologisk produktion har ändrats.

Förslagen till ändringar är av olika karaktär. En del är rent redaktionella och medför därför inga konsekvenser. Andra har karaktären av nya bemyndiganden eller ändringar i materiella bestämmelser.

I detta avsnitt behandlas inte de konsekvenser som följer av de direkt tillämpliga bestämmelserna i den nya EU-förordningen.

14.2 Vilka som berörs av förslagen

Förslagen berör framförallt de behöriga myndigheterna, dvs. Livsmedelsverket och Jordbruksverket, och de kontrollorgan till vilka de har delegerat kontrolluppgifter. Förslagen berör också, när det gäller kontroller och avgifter, de ekologiska aktörerna. De ekologiska aktörer som berörs av lagstiftningen är de fysiska och juridiska personer som producerar, bereder eller distribuerar varor som omfattas av den nya EU-förordningen. Vid tillkomsten av den nuvarande lagstiftningen var det i huvudsak små företag med liten omsättning som omfattades av bestämmelserna. Sedan dess har konsumenternas intresse för ekologiska produkter växt och numera är det både små och stora aktörer som lanserar ekologiska produkter på marknaden. Antalet aktörer anslutna till kontrollorgan uppgick 2017 till 7 337 stycken, vilket motsvarar en ökning med ca 1 000 stycken sedan 2013. Eftersom EU-domstolens klarlagt att internethandel inte kan undantas från kontroll måste exempelvis även stora livsmedelshandlare stå under kontroll (Kamin und Grill Shop, C-289/16, EU:C:2017:758, punkt 438).

Även länsstyrelserna är berörda av förslagen i den del som gäller kontrollorganens uppgiftsskyldighet.

14.3 Konsekvenser för de ekologiska aktörerna

Kontroll av insamlingsystem för matavfall och märkning av insatsmedel och insatsämnen

Förslaget att insamlingsystemen för hushållsavfall och märkningen av insatsmedel och insatsämnen ska få kontrolleras innebär en ny uppgift för Jordbruksverket. Kontrollen av insamlingsystemen för hushållsavfall är tänkt att ske genom att Jordbruksverket följer upp att villkoren i de beslut om godkännande som verket fattat är uppfyllda, dvs. att systemen är slutna och övervakade. Beslut om tillstånd gäller för tre år. Kontrollen är tänkt att genomföras en gång per tillståndshavare och tillståndperiod och kommer bl.a. att utföras genom besök på plats. Det är i dagsläget tio anläggningar som har godkända insamlingsystem och som är aktuella för kontroll.

Förslaget medför konsekvenser för de producenter som har godkända insamlingsystem för matavfall. Kontrollerna kan komma att ta tid i anspråk för företagen och kan innebära att de får anmärkningar som måste åtgärdas eller att det som kontrolleras inte anses uppfylla de ställda kraven. Samtidigt kan förslaget ha positiva effekter för aktörerna. Inom ekologisk produktion är konsumenternas förtroende för att produkterna uppfyller kraven för att vara ekologiska helt avgörande. Införandet av kontroller kan bidra till ökat förtroende för att det biogödsel och de insatsmedel och insatsämnen som produceras uppfyller kraven för att få användas i ekologisk produktion.

Förslaget innebär också en minskad risk för ekonomiska förluster för de ekologiska jordbrukare som använder sig av biogödsel. Rester från rötning sprids i stor omfattning på ekologiska åkrar och avsaknaden av kontroller innebär en risk att oegentligheter inte upptäcks. För den jordbrukare som har spridit biogödsel på sin mark som senare visar sig inte uppfylla kraven för ekologisk produktion kan följden bli att grödan på fälten och fälten i sig förlorar sin ekologiska status. Detta kan innebära betydande ekonomiska förluster för jordbrukaren.

Möjligheten att kontrollera märkningen av insatsmedlen och insatsämnena är tänkt att användas för att kunna följa upp anmälningar om felaktig märkning. Det kan t.ex. vara fråga om att ett gödselmedel har märkts som tillåtet att använda i ekologisk produktion trots att produkten inte uppfyller kraven för detta. Kontrollerna riktar sig till de som säljer gödsel, jordförbättringsmedel, växtskyddsmedel och näringsämnen för växtlighet. För dessa kan förslaget innebära konsekvenser i form av att åtgärder kan behöva vidtas för det fall felaktigheter i märkningen upptäcks. Införandet av kontroller kan dock även ha en positiv effekt i form av ökat förtroende för produkterna hos allmänheten.

Förslaget att införa kontroller är en följd av de krav på effektiv verifiering och kontroller i samtliga produktions-, bearbetnings- och distributionsled som enligt den nya EU-förordningen ska ställas på den ekologiska produktionen. Eftersom biogödsel samt insatsmedel och insatsämnen används i ekologisk produktion är införandet av kontroller ett sätt att säkerställa att EU-rätten får det genomslag som är tänkt. Förslaget är även i linje med den ordning som gäller för varor som produceras ekologiskt där kontroller är ett nödvändigt inslag.

Avgifter

I promemorian föreslås ett bemyndigande för Jordbruksverket att meddela föreskrifter om avgifter för kontroll av insamlingssystem för hushållsavfall och märkning av insatsmedel och insatsämnen. Avgiftsbemyndigandet möjliggör alltså att avgifter tas ut för dessa ändamål. Förslaget innebär att kontrollerna finansieras på samma sätt som kontrollen av ekologiska produkter. För dessa gäller att såväl kontrollorganens kontroll av aktörerna som Jordbruksverkets och kommunernas kontroll finansieras genom avgifter.

Förslaget innebär kostnader för de företag som producerar biogödsel och insatsmedel eller insatsämnen. Avgiften för kontrollen av insamlingssystem för hushållsavfall är tänkt att utgöras av en fast grundkostnad för ett antal timmar som är lika för alla storlekar på anläggningar. För större anläggningar där kontrollen blir mer omfattande är det tänkt att det därutöver tillkommer en kostnad som beräknas per timme extra som kontrollen tar. Den uppskattade kostnaden för Jordbruksverkets uppföljning av beslut om godkännande av insamlingssystem för matavfall uppgår till 109 000 kronor. Denna kostnad fördelas som det ser ut idag på tio tillståndsinnehavare under tre år. När det gäller avgiften för kontroll av märkningen av insatsmedel och insatsämnen är denna endast aktuell för de som har produkter som anmälts som felaktigt märkta. Det är således fråga om en begränsad omfattning av kontroll.

Kontrollorganen får besluta om saluföringsförbud

De företag som bryter mot regelverket, eller som misstänks göra det, måste idag när ett ärende om saluföringsförbud inleds kommunicera med både kontrollorganet och den beslutande myndigheten, dvs. Livsmedelsverket eller Jordbruksverket. Förslaget att kontrollorganen ska få besluta om saluföringsförbud innebär således minskade administrativa kostnader för företaget som är föremål för utredning eftersom det endast behöver ha kontakt med

kontrollorganet. Om företaget väljer att överklaga beslutet om saluföringsförbud kan den föreslagna ordningen dock innebära att det tar längre tid innan ärendet är helt avgjort. Anledningen till detta är att beslut som kontrollorganet har fattat överklagas till länsstyrelsen medan beslut som Jordbruksverket har fattat överklagas till förvaltningsrätten. Om ett kontrollorgan fattar beslutet tar det således längre tid innan överklagandet har passerat alla instanser än om beslutet fattas av den delegerande myndigheten. Bedömningen görs dock att aktörernas rätt att få sin sak prövad enligt den föreslagna ordningen fortfarande är tillgodosedd.

Sänkta sanktionsavgifter

Så som beräkningsgrunden för sanktionsavgifter ser ut idag får en stor andel av de företag som inte anmält sin verksamhet för kontroll betala den maximala avgiften om 50 000 kronor. Detta är en konsekvens av att marknaden för ekologisk produktion inte längre, så som vid sanktionsavgiftsbestämmelsernas tillkomst, i huvudsak består av små aktörer med liten omsättning. Genom att sänka sanktionsavgiften till 0,5 procent av omsättningen blir avgiftens storlek mer proportionerlig i förhållande till överträdelsens allvar. Förslaget innebär att färre aktörer kommer att få betala den högsta avgiften om 50 000 kronor.

14.4 Konsekvenser för kontrollorganen

Kontrollorganen ska besluta om saluföringsförbud

Förslaget att ta bort den begränsning som idag finns när det gäller vilka uppgifter som Livsmedelsverket och Jordbruksverket får delegera till kontrollorganen innebär i praktiken att kontrollorganen framöver även får besluta om saluföringsförbud för aktörerna. Detta bedöms inte medföra någon ökad arbetsbörda för kontrollorganen jämfört med den ordning som gäller idag. Det är idag endast ett begränsat antal företag per år som bryter mot det ekologiska regelverket på ett så pass allvarligt sätt att de riskerar saluföringsförbud. Dessutom måste kontrollorganen redan idag, när Livsmedelsverket och Jordbruksverket beslutar om ett sådant förbud, lägga mycket tid på utredning och dokumentation i de ärenden som det gäller. Förslaget kommer därför troligen inte att medföra några betydande kostnader för kontrollorganen.

Kontrollorganens uppgiftsskyldighet

Den nya EU-förordningen ställer krav på att det i nationell rätt säkerställs att det organ som betalar ut EU-stöd för ekologisk produktion förses med information om de kontroller som görs av de ekologiska aktörerna. Förslaget att kontrollorganen, efter förfrågan från en länsstyrelse, ska vara skyldiga att lämna uppgifter om de aktörer de kontrollerar är således i grunden en följd av en EU-rättslig bestämmelse. Anledningen till att länsstyrelser föreslås få rätt att inhämta uppgifterna är att det är de som handlägger EU-stödärendena. Redan idag vänder sig länsstyrelserna i viss omfattning till kontrollorganen för att få tillgång till uppgifter som underlag i sin handläggning. Förfrågningarna kommer dock med stor sannolikhet att öka om kontrollorganen blir skyldiga att tillhandahålla uppgifterna. Förslagen bedöms därför kunna medföra en ökad arbetsbörda för kontrollorganen. Hur stora kostnaderna är för denna beror på i vilken utsträckning som länsstyrelserna väljer att använda sig av rätten att inhämta uppgifter.

Angift för tillsyn

Förslaget att Jordbruksverket och Livsmedelsverket bemyndigas att meddela föreskrifter om avgifter för tillsynen av kontrollorganen medför kostnader för kontrollorganen. Jordbruksverket uppskattar den årliga kostnaden för kontrollerna som kommer att belastas de fyra kontrollorgan som har delegation från verket till 35 000 kronor. Motsvarande beräkning för Livsmedelsverket är ca 120 000–150 000 kronor, fördelat på de sex kontrollorgan som Livsmedelsverket har överlämnat kontrolluppgifter till. Bedömningen är att det är rimligt att tillsynen bär sina egna kostnader och inte bekostas av allmänna medel. Den uppskattade årliga kostnaden för tillsynen ligger på en nivå som inte är alltför betungande för kontrollorganen.

Kontrollorganen behöver inte föra någon förteckning över aktörer

Enligt den nya EU-förordningen ska de behöriga myndigheterna, dvs. Jordbruksverket och Livsmedelsverket, hålla en förteckning över certifierade ekologiska aktörer. Kontrollorganen kommer därför inte längre vara skyldiga att offentliggöra ett register över de aktörer som organet kontrollerar. Detta innebär ett minskat administrativt arbete för kontrollorganen. Kontrollorganen kommer dock fortsatt vara skyldiga att förse myndigheterna med de uppgifter som ska ingå i förteckningen.

14.5 Konsekvenser för det allmänna

Livsmedelsverket och Jordbruksverket

Förslaget att Livsmedelsverket och Jordbruksverket tillsammans ska upprätta en förteckning över alla ekologiska aktörer som anmält sin verksamhet för kontroll innebär ökade kostnader för myndigheterna. Upprättandet och underhållet av en förteckning kommer att ta viss arbetskraft i anspråk. Dessutom behövs lämpliga it-system som kan hantera databaser, vilket främst i uppbyggnadsskedet kan komma att innebära ökade kostnader för myndigheterna. Kostnaderna får tas inom ramen för myndigheternas anslag.

Förslaget att kontrollorganen ska få besluta om saluföringsförbud för ekologiska aktörer som bryter mot regelsystemet för ekologisk produktion innebär att Livsmedelsverket och Jordbruksverket frigörs från en arbetsuppgift. Samtidigt innebär förslaget om att införa kontroll av insamlingssystem för matavfall och märkning av insatsmedel och insatsämnen att Jordbruksverket får en ny arbetsuppgift. Den ökade arbetsbörda som detta kan tänkas medföra anses dock vara så begränsad att kostnaden för den ryms inom ramen för befintligt anslag.

Länsstyrelserna och kommunerna

Länsstyrelserna berörs av de bemyndiganden om uppgiftsskyldighet för kontrollorganen som föreslås. Förslaget bedöms underlätta för länsstyrelserna i sin handläggning av EU-stödärenden. Länsstyrelserna påverkas även av förslaget att kontrollorganen ska få besluta om saluföringsförbud eftersom kontrollorganens beslut överklagas till länsstyrelserna som första instans. Den ärendehantering som detta innebär för länsstyrelserna bedöms dock som begränsad och kostnaderna för denna därför som marginella.

Förslagen påverkar inte kommunernas arbete med kontroll av om företag ska vara anslutna till kontrollorgan.

Domstolarna

Förslagen bedöms inte leda till någon ökad måltillströmning och därmed inte heller till någon ökad arbetsbörda för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

14.6 Konsekvenser för konsumenterna

Konsumenternas förtroende för att de ekologiska produkterna är helt avgörande för marknaden för ekologisk produktion. Förslagen om att införa

kontroller av insamlingssystem för matavfall och märkningen av vissa medel och ämnen som får användas i ekologisk produktion bedöms bidra till att detta förtroende förstärks. Vidare får förslaget om att en fullständig lista över ekologiska aktörer ska publiceras på ett och samma ställe antas bidra till ökad tydlighet för konsumenterna.

Konsumenterna kan även komma att påverkas av förslagen om att Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska få meddela föreskrifter om avgifter för kontroll och tillsyn eftersom införandet av ytterligare avgifter eventuellt kan komma att påverka slutpriset på de ekologiska produkterna. Om så blir fallet bedöms prispåverkan dock bli låg, med hänsyn till de kostnadsuppskattningar för kontroll och tillsyn som redovisats. Förslaget om att möjliggöra att avgifter tas ut bedöms därför endast i mindre omfattning påverka konsumenterna.

14.7 Sociala och miljömässiga konsekvenser

I artikel 4 i den nya EU-förordningen anges ett flertal allmänna mål för den ekologiska produktionen. Produktionen ska bl.a. bidra till att skydda miljön och klimatet, bidra avsevärt till en giftfri miljö och främja korta distributionskedjor. Av artikel 5 framgår att ekologisk produktion ska vara ett hållbart förvaltningssystem som bl.a. bygger på en ansvarsfull användning av energi och naturresurser som vatten, jord, organiskt material och luft. Produktionen av ekologiska livsmedel och andra jordbruks- och vattenprodukter ska framställas med hjälp av processer som inte skadar miljön, människors hälsa, växters hälsa eller djurs hälsa och välfärd.

En del av de föreslagna ändringarna i lagen och förordningen om kontroll av ekologisk produktion syftar till att säkerställa att EU-regleringen får avsedd effekt. De föreslagna ändringarna kan således ha en indirekt miljö- och hälsopåverkan. Konsekvenserna av denna påverkan är dock svåra att uppskatta. Bedömningen är att förslagen i vart fall inte har negativa konsekvenser på miljö och hälsa. Förslagen bedöms heller inte ha några nämnvärda effekter på andra sociala aspekter, såsom t.ex. jämlikhet, tillgänglighet, kultur eller utbildning.

14.8 Påverkan på konkurrensförhållanden

En del av förslagen i denna promemoria har, som redogjorts för ovan, effekter för företag. Detta gäller t.ex. kontroller av insamlingssystemen för hushålls-

avfall och märkningen av insatsmedel samt de avgifter som föreslås kunna påföras för kontrollerna. Dessa förslag bedöms dock inte påverka konkurrensen eftersom de slår lika mot alla de aktörer som blir föremål för kontroller och avgifter. Även en ändring av beräkningsgrunden för sanktionsavgifter innebär konsekvenser för de företag som inte anmäler sig för kontroll. Den avgift som högst eller lägst kan beslutas förblir densamma men enligt förslaget ska avgiften beräknas på en lägre andel av omsättningen än vad som idag är fallet. En konsekvens av detta är att företag av mindre omfattning kommer att få betala den högsta avgiften, vilket främst påverkar företag med relativt hög omsättning. Eftersom beräkningen görs utifrån en andel av företagets omsättning kommer dock ändringen att innebära sänkt avgift för samtliga företag som bryter mot anmälningsplikten. Förslagen bedöms därför inte ha några särskilda effekter på konkurrensen eller förhållandena mellan stora, medelstora eller små företag.

15 Författningsförslag

15.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion

dels att 27 § ska upphöra att gälla,

dels att 1, 3, 7, 19 och 26 §§ ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt förslag i Ds 2018:41

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag kompletterar

1. rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91, och

2. tillämpningsförfordningar till rådets förordning (EG) nr 834/2007.

Lagen kompletterar även, i de delar de innehåller bestämmelser som rör ekologisk produktion, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EG) nr 834/2007, och

2. tillämpningsförfordningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848.

Lagen kompletterar även, i de delar de innehåller bestämmelser som rör ekologisk produktion,

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr

1069/20098, (EG) nr 1107/2009, 1069/20098, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG.

1069/20098, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG, och

2. tillämpningsförfordningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625.

3 §¹

Livsmedelsverket och Jordbruksverket får inom sina respektive ansvarsområden besluta att överlämna uppgiften att utöva offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet till ett sådant kontrollorgan som avses i *artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 834/2007* och som är en juridisk person.

Livsmedelsverket och Jordbruksverket får inom sina respektive ansvarsområden besluta att överlämna uppgiften att utöva offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet till ett sådant kontrollorgan som avses i *artikel 3.56 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848* och som är en juridisk person.

I fråga om åtgärder då regelverket inte följs eller vid sådan misstanke får ett sådant överlämnande endast innefatta en rätt att

- 1. återkalla ett utfärdat certifikat,*
- 2. enligt artikel 30.1 första stycket i rådets förordning (EG) nr 834/2007*

---

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

besluta om att avlägsna märkning eller förbjuda marknadsföring av ett parti eller en produktionsomgång, eller

3. enligt artikel 91 i kommissionens förordning (EG) nr 889/2008 besluta om att avlägsna märkning eller förbjuda saluföring.

7 §²

Vid kontroll som utförs av ett kontrollorgan som avses i 3 § första stycket tillämpas följande bestämmelser i förvaltningslagen (2017:900):

- 5 § om legalitet, objektivitet och proportionalitet,
- 10 § om partsinsyn,
- 16–18 §§ om jäv,
- 23 § om utredningsansvaret,
- 24 § om när man får lämna uppgifter muntligt,
- 25 § om kommunikation,
- 27 § om dokumentation av uppgifter,
- 31 § om dokumentation av beslut,
- 32 § om motivering av beslut,
- 33 och 34 §§ om underrättelse om innehållet i beslut och hur ett överklagande går till, *och*
- 36 § om rättelse av skrivfel och liknande.

Vid kontroll som utförs av ett kontrollorgan som avses i 3 § första stycket tillämpas följande bestämmelser i förvaltningslagen (2017:900):

- 5 § om legalitet, objektivitet och proportionalitet,
- 10 § om partsinsyn,
- 16–18 §§ om jäv,
- 23 § om utredningsansvaret,
- 24 § om när man får lämna uppgifter muntligt,
- 25 § om kommunikation,
- 27 § om dokumentation av uppgifter,
- 31 § om dokumentation av beslut,
- 32 § om motivering av beslut,
- 33 och 34 §§ om underrättelse om innehållet i beslut och hur ett överklagande går till,
- 35 § om när beslut får verkställas, *och*
- 36 § om rättelse av skrivfel och liknande.

---

² Senaste lydelse 2018:852.

19 §

En sanktionsavgift ska tas ut av den som i strid med *artikel 28.1 i rådets förordning (EG) nr 834/2007* inte anmält sin verksamhet.

En sanktionsavgift ska tas ut av den som i strid med *artikel 34.1 och 34.3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848* inte anmält sin verksamhet.

Hel eller delvis befrielse från sanktionsavgift ska beslutas om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Vid denna bedömning ska det särskilt beaktas

1. om överträdelsen har berott på sjukdom som medfört att den avgiftsskyldige inte kunnat göra det som ålegat honom eller henne och inte heller kunnat uppdra åt någon annan att göra det,
2. om överträdelsen annars berott på en omständighet som den avgiftsskyldige varken förutsåg eller borde ha förutsett eller inte kunnat påverka, eller
3. vad den avgiftsskyldige har gjort för att undvika överträdelsen. Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

26 §³

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. undantag från de EU-förordningar som anges i 1 §,
2. särskilda ekologiska produktionsregler,
3. hur offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet ska bedrivas,
4. skyldighet för en kommun eller ett kontrollorgan att lämna uppgifter till en kontrollmyndighet och
5. skyldighet för ekologiska aktörer att lämna uppgifter om sin verksamhet till en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan.

Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att offentliggöra uppgifter om ekologiska aktörer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

---

³ Senaste lydelse 2017:270. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

15.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för ett sådant kontrollorgan som avses i artikel 3.56 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EG) nr 834/2007 att lämna uppgifter till en myndighet som prövar ärenden om EU-stöd för ekologisk produktion.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.

15.3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2013:1059) om kontroll av ekologisk produktion

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2013:1059) om kontroll av ekologisk produktion

dels att 4, 10, 16 och 16 a §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 7 a och 8 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Jordbruksverket ska utöva sådan kontroll som avses i 2 § lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion i fråga om produktion och hantering av jordbruks- och vattenbruksprodukter som inte är livsmedel om inte något annat anges i andra stycket.

Jordbruksverket ska utöva sådan kontroll som avses i 2 § lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion i fråga om

1. märkning av produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion,

2. insamlingsystem för matavfall som godkänts av Jordbruksverket och

3. produktion och hantering av jordbruks- och vattenbruksprodukter som inte är livsmedel i andra fall än som avses i andra stycket.

Länsstyrelserna ska utöva sådan kontroll som avses i 2 § lagen om kontroll av ekologisk produktion i fråga om foderföretag i primärproduktionen av foder.

7 a §

Jordbruksverket får meddela föreskrifter om avgifter för

1. kontroll av insamlingsystem för matavfall som godkänts av myndigheten och

2. kontroll av märkning av produkter och ämnen som godkänts för användning i ekologisk produktion.

8 a §

Livsmedelsverket och Jordbruksverket får inom sina respektive ansvarsområden meddela föreskrifter om avgifter för sin tillsyn över de kontrollorgan till vilka de har överlämnat uppgiften att utöva offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet enligt 3 § lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion.

10 §

Den sanktionsavgift som ska tas ut enligt 19 § lagen (2013:363) om kontroll av ekologisk produktion ska betalas

1. med 1 000 kronor om aktören har en årsomsättning som är högst 20 000 kronor, och

2. med fem procent av årsomsättningen, dock högst 50 000 kronor, om aktören har en årsomsättning som är större än 20 000 kronor.

Årsomsättningen ska avse den totala omsättningen närmast föregående räkenskapsår. Årsomsättningen får uppskattas om överträdelsen har skett under näringsidkarens första verksamhetsår eller om uppgifter om årsomsättning annars saknas, kan antas vara missvisande eller är bristfälliga.

16 §

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska lämna de uppgifter till Livsmedelsverket och Jordbruksverket som behövs för att de ska kunna utföra sin tillsyn över kontrollorganen enligt 1 §.

I 10 g § förordningen (2014:1101) om EU:s direktstöd för jordbrukare finns en bestämmelse om skyldighet för kontrollorganen att lämna uppgifter till en länsstyrelse.

16 a §⁴

Ett kontrollorgan ska på en webbplats offentliggöra

1. det uppdaterade register som ska föras över aktörer som organet kontrollerar, enligt artikel 28.5 i rådets förordning (EG) nr 834/2007, och

2. de certifikat som har lämnats till aktörer som organet kontrollerar, enligt artikel 29.1 i rådets förordning (EG) nr 834/2007. Förordning (2017:271).

Livsmedelsverket och Jordbruksverket ska offentliggöra den förteckning över aktörer och aktörsgrupper som avses i artikel 34.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EG) nr 834/2007. Offentliggörandet ska ske på en webbplats.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2020 i fråga om 10 § och i övrigt den 1 januari 2021.

---

⁴ Senaste lydelse 2017:271.

15.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:406) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2015:406) om stöd för landsbygdsutvecklingsåtgärder

dels att 1 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 1 kap. 44 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 1 §⁵

Denna förordning är meddelad med stöd av

– 2 § lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden i fråga om 1 kap. 28 och 29 §§,

– 6 § lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden i fråga om 1 kap. 40 §,

– 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

– 2 § lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden i fråga om 1 kap. 28 och 29 §§,

– 3 b § lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden i fråga om 1 kap. 44 a §,

– 6 § lagen (1994:1708) om EU:s förordningar om strukturstöd och om stöd till utveckling av landsbygden i fråga om 1 kap. 40 §,

– 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

1 kap. 44 a §

Ett sådant organ som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EG) nr 834/2007 ska, på begäran av en länsstyrelse, lämna uppgifter till myndigheten om kontroll och certifiering av ekologisk produktion.

---

⁵ Senaste lydelse 2016:16.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2021.